

జశోభరంగారు గెలిచారు. మా ఊరి మునిసి పల్ ఎన్నికల్లో ఇరవైనాల్గవ డివిజన్ అభ్యర్థిగా పోటీలోకి దిగి, తన ప్రత్యర్థి ముగిసిన టర్కికి కొన్నింటా అయిన చిదంబరం గారి మీద నలభైతొమ్మిది ఓట్ల మెజారిటీతో ఘనవిజయం సాధించారు.

పూలండలూ పుష్పగుచ్చాలూ ఊరేగింపులూ జేజేద్యాలూ విందులూ అభినందనలూ వెనకబట్టి, అవి కలిగించిన పొంగు కొద్దికొద్దిగా తగ్గుమొహం పడుతున్న వేళ రాజశేఖరం గారిని కలిసి చిరునవ్వు మొహంతో నమస్కారబాణం వదిలాడు గోవిందయ్య.

‘ఇతగాణ్ణిక్కడ చూశానా?’ అని క్షణం గుర్తుచేసు కుంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది- చిదంబరం గారి వెనక తోకలా తిరుగుతోంటే చూసినట్టు.

“ఇలా వచ్చావేమిటి?” కొంచెం ముఖావంగా అడిగారు రాజశేఖరంగారు.

“అదేమిటలా అడిగారు మహాప్రభో! ఇంద్రసభకి బృహస్పతి ఎన్నికైనట్టు మన ఊరి మునిసిపాలిటీలో స్థానం సంపాదించిన శుభసందర్భంలో తమర్ని దర్శించుకోకుండా ఎలా ఉండగలను?”

“అహో! ఇంద్రసభ... బృహస్పతి... ఉపమానం బావుందయ్యా. మరి నిన్నటిదాకా ప్రదక్షిణాలు చేశావే- ఆ కొలువునేమంటావు? చిదంబరాన్ని ఎవరితో పోల్చావు?”

“అయ్యా, మీరేమనుకున్నారే... అదో గణాచర్ర కూటమి. అయినో పోతురాజు. అంతే.”

“ఏమిటేమిటి, ఆ చిదంబరం పోతురాజు, అతని చుట్టూరా ఉన్నవాళ్ళు పూనకం వచ్చిన వాళ్ళానా?”

“మరి? ఎప్పుడూ ఎవరోకర్ని ఆడిపోసుకుంటూనో, ‘వాణ్ణి ఈ విధంగా పడగొట్టాలి... వీణ్ణి ఈ మాదిరి లొంగదీయాలి... పలానాడానో ఇంత మూటకట్టు కోవాలి’ అని క్షణక్షణం మంతనాలు సాగిస్తూండే వాళ్ళనేమనాలో చెప్పండి?”

“మరి అతనికే కదయ్యా, ఇప్పటిదాకా వంగివంగి మొక్కావు?”

“ఏం చెయ్యమంటారు స్వామీ, గ్రామదేవత మందిరం

పక్కగా దారి. వెడుతూవెడుతూ పోతురాజు శిలముందర తల వంచుతాం. బలవంతపు బ్రాహ్మణార్థం అది. కానీ ఇప్పుడు మీ సన్నిధికి రావటమూ అదీ ఒకటనిమాత్రం అనుకోవద్దు సుమీ!”

“ఏం ఎందుకోకటి కావూ? ఆ తేడా ఏమిటో అది కూడా నువ్వే చెప్పు?”

“మీకు తెలిసి విషయమూ దేవరా! కోవెల్లో దేవుడు కరుణామయుడు. మనల్ని రక్షించి కాపాడతాడని దేవాలయం ఎక్కడున్నా వెతుక్కుంటూ వెడతాం. వరాలిమ్మని వేడుకుంటూ నమస్కరిస్తాం. అదే పోతురాజునో- ఎక్కడ మీదపడి పీక్కుతింటాడో అని భయంతో తల వంచి దణ్ణంపెట్టి దాటుకుంటాం. అదీ తేడా”.

“మనకు ఎక్కెవార్లీవాడు కదా అని ఆ చిదంబరాన్ని మరీ పీక్కుతినేవాడిగా వర్ణించకోయ్. డివిజనుకి తన చేయగలిగిన సేవ అతనూ చేశాట్టగా?”

రామస్వస్తి రావణస్వస్తి

- వలివేటి నాగచంద్రావతి

“ఏం చేశాడు, అహ... ఏం చేశాడూ అంటాను. ఒక్కటి చెప్పండి వింటాను”.

“వార్తలో వీడికో మంచినీళ్ళ పంపు వేయించాట్ట. సందుకో చెత్తకుండీ పెటించాట్ట. లోక్లాను వాళ్ళుండే ఏరియాలో గుడి కట్టించుకోమని అక్కడున్న తన జాగాని దానం చేశాట్ట”.

“అవునవును, కొళాయిలు వేయించాడు. ఎక్కడా- తనకి భజనచేసేవాళ్ళ ఇంటిపెరటి వాకిలికి ఆనుకునేట ట్టుగా. మరి టూబులు పెట్టుకుంటే నీళ్ళు పెరట్లోకి వచ్చేటట్టుండాలిగా- అందుకు. చెత్తకుండీలు పెట్టించాడు... అవెక్కడా- తనకి ఓటేయలేదని అనుమానమొచ్చిన వాళ్ళ ఇంటిముందర. చెత్తాచెదారం, కంపు, కుక్కలు, దోమలు. మీ చావు మీరు చావండని వాళ్ళ రోగం కుదిర్చాడు. అవీ ఇవీ చేశాడని విన్నారని గానీ ఈ మర్తం మీకు తెలుసా అని”.

“అవునా? నాకు తెలీదుస్వీ”.

“మీరు బోశాశంకరులు. మీకిలాటివేమి తెలుస్తాయెండి. ఇక ఆ స్థలం సంగతీ చెప్తాను వినండి. మురికివాడల మధ్యలో పదిబారల పని కిరాని స్థలం అది. వంద కాయితం పడేసి పదికి కొనమంటే ముందుకి రారెవ్వరూ. అంచేత ధారాశంగా దానమిచ్చేసి వాళ్ళ ఓట్లన్నీ తన ఖాతాలో పర్మినెంటుగా జమేయించు కున్నాడు. అదీ లోక్లం. పుణ్యానికి పుణ్యం... పురుషార్థానికి పురుషార్థం”.

“ఔరా! ఏమి తెలివీ ఏమి తెలివీ. ఔనూ మొన్నటి ఎలక్షన్లో కూడా ఏవో చీవ్ ట్రిక్స్

ప్రయోగించాడని విన్నానే”.

“అయ్యో రామా, మీరు విన్నారంతే, నేను స్వయంగా చూశానుగదా. ఆడవాళ్ళకి జాకెట్టు గుడ్డలూ మగవాళ్ళకి చేతికర్రలూ కానుగ్గా పంపిణీ చేశాడండయ్యా”.

“నాకిలాంటి చిల్లరపనులు కిట్టవు సుమా”.

“అమ్మమ్మమ్మ. మీకంత గ్రహచారమేమి పట్టించండయ్యా? భక్తుల దగ్గరకే భగవంతుడు వెతుక్కుంటూ వెళ్ళినట్టు... తమంతటివారు హోదాని పక్కకిపెట్టి, అంతస్తు దిగివచ్చి స్వయంగా వెళ్ళి ఓటడగటం చాలదా? మీ అంత స్పృహద్రూపీ సుందరరూపం కట్టెదుట నిలబడి అడగటమే అదృష్టమని, తమని గెలిపించలేదా ఓటర్లు?”

“ఆకారానిదేవుందిలేవయ్యా. ఒడ్డా పొడుగుగా ఉండటం కూడా గొప్పేనా?”

“అహహహహ... అలా తేలిగ్గా తమరి అందాన్నీ ఆజానుబాహు రూపాన్నీ తీసేయకండయ్యా. ఆ రీపీ వర్తస్సా అందరికీ వస్తాయా చెప్పండి. మాటవరసకి ఆ చిదంబరం- రుబ్బుపొత్తానికి లాల్చీ పంచా తొడిగి నట్టుంటాడు. ఎదురుపడితే వదిలించుకోవటానికి దణ్ణం పెడతారంతే. మొన్న ఎలక్షన్లో చూశారుగా”.

“నాదంతా మా నాన్నగారి పోలికయ్యా”.

“మీ తండ్రిగారే కాదండీ, తమరి తాతముత్తాతలు కూడా దబ్బుపండు చాయలో బహుసుందరులూ చేయెత్తు మనుషులూనట. టాపులేని గుర్రబృందెక్కి, రోడ్డున వెడుతోంటే చూడ్డానికి రెండుకళ్ళూ చాలేవికావనీ ఆడవాళ్ళు సైతం తలుపు అడ్డంపెట్టుకు చూసేవారనీ మా నాన్నగారు చెబుతూండేవారు”.

“అది సరలేవయ్యా, అందం గురించి తప్పు మా పూర్వీకుల ఇతర క్యాలిఫికేషన్లేవీ నీకు తెలిసినట్టులేదే?”

“భలేవారండయ్యా, తెలికపోటానికి వారి కీర్తిప్రతిష్టలు సామాన్యమైనవా? పండిన పనసపండుకడండీ. దావితే దాగేదా ఆ సువాసన”.

“అహో, ఏం తెలుసేం నీకు?”

“అయ్యా, ఆ చిదంబరంలాగా ఆషామాషీ వంశమా తమది- తాత వ్యవసాయ కూలీ తండ్రి ఫ్యాక్టరీ వర్కరు అని రెండుముక్కల్లో తేల్చేయ్యటానికి”.

మీ ముత్తాతగారు మొఖానాదరు. గొప్ప రాజభక్తులు. ఆంగ్లేయులే వారి సేవలకు మెచ్చి బిరుదులివ్వబోతే వద్దని నిరాకరించిన నిరాడంబరులు. మీ తాతగారు మీ సొంత ఊరి పంచాయితీకి (ప్రెసిడెంటుగా సింహాసనాన్న లంకరించినవారు. టౌను నుంచి ఆ పల్లెటూరుదాకా తారురోడ్డు వేయించి ఒంటెడ్డుబండి తప్ప ఇతర ప్రయాణసాధనాలెరగని ఆ ఊరికి బస్సులూ లారీలూ రప్పించిన ఘనత వారిది. అయ్యా, లోకులు కాకులు. అది ఊరికి ఉద్ధరింపు కాదు. స్వప్రయోజనం కొరకే అని కూశారట. పోనీండి, వాళ్ళ పాపాన వాళ్ళే పోతారు.

ఇక మీ నాన్నగారైతే పార్టీలో లుకలుకలవల్ల కాస్తలో తప్పిపోయిందికానీ, ఈ ఊరికి చైర్మన్ కావలసిన మహానుభావులు. ఈ పట్టణాభివృద్ధికి కీలక నిర్ణయాలు తీసుకున్నవారిలో ముఖ్యులుగా ప్రసిద్ధిపొందిన గొప్ప వ్యక్తి. అసలు మీ వంశచరిత్రని పాఠ్యాంశాలుగా

బోదించాలని మా తాతగారెప్పుడూ అంటూండేవారు”.

“పొగడ్డలు మరి ఎక్కువయినట్లుగా ఉండవల్య”.

“చిత్రం. ఉన్నది ఉన్నట్లుగా చెప్పటమే నాకలవాటం డయ్య. అవసరానికి పొగడ్డం లేదంటే బురద చల్లటం నాకన్నలు కిట్టదండయ్య”.

“నాకు కూడా మా హార్వీకులమూదిరే ప్రజాసేవ చేయాలని ఆరాటమోయ్. ఏవో సేవసంస్థల్లో సభ్యత్వాలున్నాయనుకో. ఏమైనా మన ఊరికీ మనవాళ్ళకే మనం చెయ్యగలిగిన సహాయం చేయటంలో ఉండే తృప్తి వేరుగదా... ఏమంటావ్?”

“అవునును మీ సేవగుణమబ్బటం మీ వంశం వారిలో పారుతున్న రక్త లక్షణమైతే, ఆ సేవేదో మాకే చేయాలని ఏలక్షన్లో నిలబడి గెలిచారు చూడండి- అది చేయు చేసినట్లు అదృష్టం. ఈ ఊరు చేసుకున్న పుణ్యం”.

“మీరాండీవాళ్ళనయ్య, నిజం గ్రహించేదీ”.

“చిత్రం చిత్రం ఈ చిన్న పదవి తమకి మొదటి మెట్టేనయ్య. తమరు చైర్మన్ కావాలి. అంతేనా, ఆ స్టాండ్ కి వెళ్ళాలి. పార్లమెంటుకి ఎన్నికవ్వాలి. అవుతారు. నాకు తెలుసు”.

“ఏదో వీ ఆడిమాను. అదినరేగానీ, అప్పుడప్పుడూ వచ్చండవయ్య. కాస్త నాకు సాయంగా ఉండగానీ”.

“మీరు రమ్మనారేగానీ అంతకన్నా మహద్దాగ్యమా మహాప్రజ్ఞో. తమరి దరిశనం చేసుకుంటాను”.

“అన్నట్లు తోచులోంచి అరచిగెలలు వచ్చినట్లున్నాయి. వెళ్ళవచ్చు ౬ గెం తీసుకుపో. పిల్లలు తింటారు”.

“చిత్రం చిత్రం”

అయిదేళ్ళ ఆరాగ్ గడిచిపోయాయి. ఈసారి చివరలక్కీ చుక్కీ చిదంబరంగారి మెక్కో దండ వేసింది. మూడోరోజుకల్లా చిదంబరంగారి ఇంటి వరండాలోకి ఎంబరయ్యకు గోచిందయ్య

“ఎందుకొచ్చావ్? ఆన్నాడు చిదంబరం గుర్రుగా.

“అదేమిటా అడిగావు గురువా? ఈ ఇల్లేగదా నా సొంతరాడు ఇక్కడికిరాక ఇంకెక్కడికి పోతాను?”

“నీకెందుకయ్య, ఈ ఓడాచిక్కీ. కొంప. రాజప్రాసా దులో చేతు చొరికిందిగదా చిదంబరం నిష్కారం.

“అయినో రాజా... అదో రాజప్రాసాదం. హుం”.

“ఏమిటా హుంకారం. కాదా?”

“కాదు మహాప్రజ్ఞో కాదు. ఆయనో డిక్టేటరు.

అదో బానిసల నరకం”.

“అదేమిటా కొత్త ఉపమానం? ఉన్నట్టుండి అంత మాటనేశావేమిటి?”

“ఇంకేమనమంటారు. ఎంతసేపూ ఆయనకు తన్ను తక్కు మీరు కొలువతీరితే మిగతా జనాలు జేజేలు పలకాలి. వాళ్ళ దగ్గర వంగి సలాములు చేయాలి. ఆయన అందచందాల్నీ బోగబాగ్యల్నీ పొగడాలి.

“మా తాతలు నేతులు తాగారు, మా మూతులు వాసన చూడమన్నట్లుగా ఆయన చెప్పే ఘరానా కబుర్లకి తలలూగించాలి. ఇరవైనాలుగంటలూ ఈ భజన రంధే తప్ప మరో వ్యాపకం లేదనుకోండి. అక్కడి నాటకం చూసేచూసే విసుగెత్తిపోయింది నాకు”.

“ఎందుకు పాపం. నువ్వు ఇప్పటిదాకా అలాగ వంతపాడినవాడివేగా?”

“అవును. పాడాను. శత్రుశిబిరం ఆనూపానూ తెలుసుకోవాలని వెళ్ళినవాడు వాళ్ళలో కలిసిపోయి నటించక తప్పకుండా చెప్పండి?”

“ఏమిటి, నిజమే చెబుతున్నావా?”

“అవును గురువా. నేనెక్కడున్నా నీవాణ్ణి. నేనక్కడికి వెళ్ళిందే ఆయనగారి వ్యవహారమేమిటో చూసొద్దామని. అంతే. నన్ను నమ్ము”.

“నాకూ ఆ అనుమానముచ్చిందనుకో...”

“ఒచ్చిందా? నాకు తెలుసు. మీరు నా మనసులోని మర్తం గ్రహిస్తారని”.

“ఇన్నొళ్ళలో ఒక్కసారి తొంగిచూశావు కాదు”.

“వాళ్ళకీ అనుమానం రాకూడదనీ...”

“అదినరే, ఇంతకీ ఏమిటి సంగతులు చెప్పుచెప్పు”.

“ఏం చెప్పమంటారు, ఏమున్నదని చెప్పమంటారు?”

“అలా అంటావేమిటి? లైబ్రరీ తెరిపించాట్ట. కల్యాణ మండపం కట్టించాట్ట. పిల్లలకోసం పార్కు వేయించాట్ట. ఊరుఊరంతా ఆయన్ని మెచ్చుకుంటోంటే నువ్వలా చప్పురిస్తావేమిటి?”

“లైబ్రరీ, కల్యాణమండపం, చిల్డ్రన్ పార్కు... భలే భలే. నేనో నిజం చెప్పనా? అవన్నీ ఒకటేనండీ బాబూ!”

“ఎట్టెట్టా?”

“నా మాట నిజమండీ బాబూ. వచ్చేవాళ్ళెవరాలేక మూసేసిన రీడింగుపాలు తాళం తీయించి, సున్నం కొట్టించి, తనింట్లోవాళ్ళు చదివేసే ఊరికేవడున్న పది పుస్తకాలు తెచ్చిపడేసి అది లైబ్రరీ అనీ పై డాబామీద నాలుగు సెంటులు స్తంభాలు నిలబెట్టి టాపువేసి అదో కల్యాణమండపమనీ చుట్టూరా ఉన్న జాగాలో ఓ జారుడుబల్లా, ఓ ఉయ్యాలబల్లా బిగించి, ఓ డజను పూలకుండీలు సర్దిచి అది పిల్లల పార్కు. అనీ పేర్లు పెట్టాడు. వాటికైన ఖర్చు లక్ష రూపాయలని చూపించాడు. ఇక మూడింటికీ మూడు తపాలు పార్టీపెద్దల్ని ఆహ్వానించి మూడుసార్లు ప్రారంభోత్సవాలు జరిపించాడు. వాటికైన ఖర్చు ఎంతో తెలుసునూ- అక్షరాలా మూడు లక్షలు. అదీ ఆయన నిర్వాకం”.

“నిర్వాకం కాదు, ప్రయోజకత్వం”.

“అదెట్లా సారూ?”

“తమని ఆహ్వానించి రాచమర్యాదలు జరిపించుకు పార్టీపెద్దల గుర్తింపు, ఈ చిన్న టోనుకి అంతటి పెద్దల్ని రప్పించేందుకు కారణాలు కల్పించటమేకాక తనకి అధ్యక్ష స్థానమిచ్చి పెద్దరికం కట్టబెట్టినందుగ్గానూ చైర్మనుగారి మెప్పు. ఏ ప్రత్యేకతాలేని ఈ నియోజకవర్గానికి కొత్త అలంకారాలు అడ్డారంటూ ప్రచారంచేసిన భజనపరుల కిశాబులు- ఇవి చాలవా నిదర్శనాలు- బతకనేర్చినవాడనటానికి”.

“ఔను సుమా, మీరు చెప్పింది నిజమే. అన్నట్టు మీరు మరిచిపోయిందికొకటి చెప్పనూ- ఈ పెంచుకున్న పరిచయాలతో బావమరిది పేరిట కాంట్రాక్టులు సంపాదించటం...”

“మరి చెప్పవే?”

“కాకాలు పట్టడం, హంగామాలు చేయటం, బిరుదులూ పదవులూ కొట్టెయ్యటం, తాతముత్తాతల కాలంనుంచీ వారింటి ఆనవాయితీయేనండీ బాబూ. అందుకీయనమాత్రం మినహాయిం పెండుకవుతాడా?”

“తెలుసు తెలుసు. ఆ తెల్లదొరలతో భుజాలు

రాసుకున్న ఆయనగారి పెద్దల సంగతీ తెలుసు. ఈ నల్లదొరలతో చేతులు కలిపే ఈయన సంగతీ తెలుసు. ఏమిటోనయ్య, నాకా విద్య ఏమాత్రం చేతకాదు సుమీ. నువ్వన్నట్టు అది రక్తం ద్వారానే సంక్రమిస్తుందేమో! ఏం చేస్తాం, ఆ బుద్ధి మావాళ్ళవరికీ ఉన్నట్టులేదు”.

“ఏదీ- ఒకరి భుజంపట్టుకు పైమెట్టెళ్ళే. స్వభావమా? మీవాళ్ళలోనా? కలికానికి కూడా దొరకడు. నేను గ్యారంటీ”.

“బల్ల గుద్దినట్టు చెబుతున్నావ్. మావాళ్ళ గురించి నీకేం తెలుసే?”

“ఏనండి చెబుతా. మీ తాతా తండ్రి రైతుకులీగా ప్యాక్టరీ శ్రామికుడిగా జీవితాన్నారంభించినవాళ్ళు కష్టమంటే ఏమిటో చెమటలు విలువేమిటో తెలిసినవాళ్ళు. తోటి పనివాళ్ళకి న్యాయం చేయటంకోసం యజమానుల దౌర్జన్యాలకు ధైర్యంగా ఎదురుతిరిగి పోరాడి గెలిచిన వాళ్ళు. స్వశక్తిని మాత్రమే నమ్ముకుని మూరామేస్తీల య్యారు. కార్మిక నాయకులయ్యారు. యూనియన్ లీడర్లుగా ఎదిగారు. కష్టించి పనిచేసే శ్రమజీవుల ముందున్నారు. వారికోసం బలికారు”.

“పదిమంది బాగుంటేనే మనమూ బాగుంటామను కునే మనస్తత్వమేనయ్య నాదీను. మాటలతో కోటలు కట్టడం, పదవులకోసం బిరుదులకోసం పాకులాడ్డం చేతకాదు. ఇష్టమూ ఉండదు”.

“మీరు చెప్పాలా, నాకు తెలిదూ. ఏదో ప్రజలకింత సాయంచేయాలన్నా వాళ్ళ కష్టాలు తీర్చాలన్నా తప్పనిసరని ఈ పదవిలోకొచ్చారుగానీ...”

“ఆయన... ఆ రాజశేఖరమూ అదే ఉద్దేశ్యంతో వచ్చి ఉండచ్చునుకో...”

“ఏమో మరి. నాకలా అనిపించలేదు. అహం... నాకు తెలికడుగుతానూ, మీ సేవకోసం నన్ను గెలిపించడని పోస్టర్మీద అచ్చయించుకుని, గోడల నిండా అతికిపించి గెలిచినవాడు ఎలా ఉండాలి? మీలా ప్రజల్లో కలిసిపోవాలి. వాళ్ళ అవసరాలు తెలుసుకుని తీర్చాలి. అవునా?”

“అంతేకదా”

“మరాయన ఏం చేశాడు?”

“ఏం చేశాడు?”

“ఏమీ చెయ్యలేదు. చేయలేదంటే వాళ్ళక్కావల్సింది ఏమీ చేయలేదని. వార్డులో ఉండే సామాన్య జనానికి

చరిత్రలో ఈవారం

జూన్ 24

1894: ఆ ఏడాది నుంచి నాలుగేళ్లకొకసారి ఒలింపిక్ పోటీలు నిర్వహించాలని అంతర్జాతీయ ఒలింపిక్ సంఘం నిర్ణయించింది.

1961: భారతదేశపు తొలి సూపర్ సానిక్ ఫైటర్ విమానం 'హాచ్ ఎఫ్ 24' ప్రారంభం.

1963: తపాలా శాఖ దేశంలో తొలిసారిగా నేషనల్ టెలెక్స్ సర్వీసును ప్రారంభించింది.

జూన్ 25

1658: సింహాసనం కోసం సోదరులతో తలపడి గెలిచిన ఔరంగజేబు తన తండ్రి షాజహాన్ ను గృహనిర్బంధంలో పెట్టించాడు. చక్రవర్తి బోగాలనుభవించిన షాజహాన్ నాటి నుంచి తాను చనిపోయాడాకా ఆగ్రా కోటలో బందీ అయి తాజ్ మహల్ ను చూస్తూ గడపాల్ని వచ్చింది.

1932: అంతర్జాతీయ టెన్సుక్రికెట్ లో భారత్ ఆరంగేట్రం. ఆ మ్యాచ్ లో మన జట్టు లండన్ లోని లార్డ్స్ మైదానంలో ఇంగ్లండ్ జట్టుతో తలపడింది.

1946: ఇరవయ్యారు మంది సిబ్బందితో ప్రపంచ బ్యాంకు కార్యకలాపాలు లాంఛనంగా ప్రారంభమయ్యాయి.

1967: ప్రపంచంలోనే మొట్టమొదటిసారి

శాటిలైట్ ద్వారా ప్రత్యక్ష ప్రసారాలు ప్రారంభం. ఇంటెల్ శాట్-1, 2 తదితర ఉపగ్రహాల

సాయంతో ప్రసారమైన ఆ కార్యక్రమం 'న్యూ వరల్డ్'. సుప్రసిద్ధ అమెరికన్ మ్యూజిక్ బ్యాండ్- బీటిల్స్ పాడిన 'ఆల్ యూ నీడ్ ఈజ్ లవ్' అనే పాటను ప్రత్యక్షంగా టెలికాస్ట్ చేశారు.

1975: ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం దేశంలో

అత్యవసర స్థితిని విధిస్తున్నట్లు ప్రకటించింది. ప్రధాని, కేంద్ర మంత్రిమండలి సిపాఠసు మేరకు రాజ్యాంగ నిబంధన 352 ప్రకారం ఆరోజు అర్ధరాత్రి ఎమర్జెన్సీ ఫైలుపై రాష్ట్రపతి పత్రుద్దీన్ ఆలీ అహ్మద్ సంతకం చేశారు.

1983: ట్రుడెనియల్ వరల్డ్ కప్ ఫైనల్ లో వెస్ట్ ఇండీస్ జట్టుపై భారతజట్టు గెలిచి ప్రపంచకప్ సాధించింది.

జూన్ 27

1880: హెలెన్ కెల్లర్ జననం. విషజ్వరం కారణంగా చిన్న వయసులోనే చూపూ మాటా వినికీడి శక్తి పోగొట్టుకున్న కెల్లర్ కుంగిపోలేదు. తన జీవిత కాలంలో 39 దేశాల్లో పర్యటించి తన లాంటి వారికి వెలకట్టలేని సేవలు చేసిన హెలెన్ కెల్లర్ పేరుతో ప్రపంచంలో ఇప్పటికీ అనేక దేశాల్లో బధిరులకూ అంధులకూ పాఠశాలలు కొనసాగుతున్నాయి.

1964: నాటి ప్రధాని అధికార నివాసమైన తీన్ మూర్తి భవన్ ను చాచానెహ్రూ జ్ఞాపకార్థం 'నెహ్రూ మెమోరియల్ మ్యూజియం'గా మార్చారు.

1967: లండన్ లోని ఎన్ ఫీల్డ్ ప్రాంతంలో ప్రపంచంలోనే మొట్టమొదటి 'ఫటిం(అటోమేటెడ్ టెల్లర్ మెషిన్)'ను ఏర్పాటు చేశారు.

జూన్ 28

1914: ఆస్ట్రీయా రాజు ఆర్క్ డ్యూక్ ఫ్రాంజ్ ఫెర్డినాండ్ ను సెర్బియాకు చెందిన గవ్రిలో ప్రిన్సిప్ అనే విద్యార్థి హత్యచేశాడు. దాంతో ఆగ్రహించిన ఆస్ట్రీయా, హంగరీ కూటమి సెర్బియాపై యుద్ధం ప్రకటించింది. ఈ దేశాల మధ్య ఆరంభమైన పోరు క్రమంగా మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానికి దారితీసింది. ఆవిధంగా గవ్రిలో ప్రిన్సిప్ మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానికి కారకుడుగా నిలిచిపోయాడు.

1921: బహుభాషాకోవిదుడూ భారత మాజీప్రధాని పి.వి.నరసింహారావు కరీంనగర్ జిల్లా వంగర గ్రామంలో జన్మించారు.

జూన్ 29

1998: ఢిల్లీకి పూర్తిస్థాయి రాష్ట్రహోదా ఇవ్వాలనీ కొత్తగా చత్తీస్ గడ్, ఉత్తరాంచల్, వనాంచల్ రాష్ట్రాలను ఏర్పరచాలనీ కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయం తీసుకుంది.

జూన్ 30

1908: రష్యాలోని తుంగుస్కా నది సమీపంలో ఖగోళపదార్థమేదో గాల్లోనే మండిపోవడం వల్ల బ్రహ్మాండమైన పేలుడు సంభవించింది. 'తుంగుస్కా ఎక్స్ ప్లోజన్'గా పేరుగాంచిన ఈ పేలుడులో విడుదలైన శక్తి హిరోషిమా మీద అమెరికా వేసిన 'లిటిల్ బాయి' ఆటంబాంబు కన్నా వెయ్యిరెట్లు ఎక్కువ. జనావాసాలు లేని ప్రాంతం కావడంతో ప్రాణ నష్టం జరగకపోవడం ఊరట.

1986: మిజోరాంకు రాష్ట్రహోదా ఇచ్చేందుకు కేంద్ర ప్రభుత్వం అంగీకరించింది.

(13వ పేజీ తరువాయి)

కావాల్సింది లైబ్రరీలూ పార్కులూ కాదు. ఊరేగింపులూ సభలూ కాదు. పంపుల్లో నీళ్ళు ఆగకుండా రావాలి. వీధి దీపాలు ఆరకుండా వెలగాలి. వీధుల్లో చెత్త లేకుండా ఉండాలి. మురుగునీరు పద్ధతిగా పారాలి. ఇవేవీ సరిగ్గాలేవని జనం గోలగోలపెడుతున్నా పట్టించుకోకపోయేసరికి వాళ్ళకి బాగా తెలిసొచ్చింది. భేషజాలు చూపించే నాయకుడు మాకొద్దనుకున్నారు. సామాన్యుల్లో సామాన్యుడిగా కలిసిపోయి వాళ్ళ బాధల్లో బాధ పంచుకుని, తమ సంక్షేమం కోసమే పాలుపడే తమ మనిషి కావాలనుకున్నారు. మళ్ళీ మిమ్మల్ని గెలిపించారు. దగ్గరికి రొప్పించుకున్నారు. "ఏమైనాగానీ గోవిందయ్యా ఉన్నది ఉన్నట్టుగా మా బాగా చెబుతావయ్యా".

"మీ అభిమానం" "రోజూ వస్తూ ఉండ". "మీరు చెప్పాలా?" "మీ వదిన లడ్డూలు చేసింది నిన్ను వెళ్ళేప్పుడు ఆవిణ్ణి కలిసి వెళ్ళు". "అలాగలాగే".

మరోసారి ఎలక్షన్లు ముగిశాయి. రాజశేఖరం గారి ఇంటిమీద విజయవతాకం రెపరెపలాడింది. మరుక్షణం ఆక్కడ ప్రత్యక్షమయ్యాడు గోవిందయ్య. "ఆహా, దైత్య పలాయనానంతరం తిరిగి వెలిగిపోతున్న అమరావతివలే ఉందయ్యా ఈ లోగిలి". "నువ్వా? మళ్ళీ ఇక్కడికా?" "అవును బాబూ నేనే. ఇక్కడికే వచ్చాను. అయ్యా

సప్తర్షులంతటివాళ్ళు కానికాలం వస్తే ఎవరో దానవరాజు పల్లకి మోశారని శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. నేననగా ఎంత? దస్య పరాజయం తర్వాత కూడా ఆ కాడి మోస్తూ ఆలాగే భుజం కాయలు కట్టించుకోమంటారా? నన్నక్కడలాగే మగ్గిపోవ్వుంటారా? మీ చల్లనినీడకు రావద్దంటారా చెప్పండి".

"... .." "అయ్యా, మాబోంట్లకికీ చీకటిదినులు ముగిసినట్టే వెన్నెల దినాలు వచ్చేసినట్టే. ఇంక మీరే మా ప్రభువు. మీరే ఇంద్రుడు... మీరే చంద్రుడు... దైవం మీరే..."

"రామస్వస్తి-రావణస్వస్తి అంటే ఏమిటో తెలుసా?" "తెలిదే!" "ఇదిగో ఇదే!"